

ΕΝΑ ΣΠΙΤΙ, ΤΡΕΙΣ ΓΕΝΙΕΣ Εξοχική κατοικία στον Άγιο Μηνά, Εύβοια

ΣΤΙΣ ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΜΕ ΤΗΝ ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΗ

ΕΠΕΣΤΡΕΨΕ Η ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΑΡΓΥΡΟΥ,
NEIHEISER ARGYROS,
ΜΙΑΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ ΜΗΝΑ.

Στον Άγιο Μηνά, έναν μικρό οικισμό λίγο έξω από τη Χαλκίδα, απέναντι από την Εύβοια, βρίσκεται η κατοικία που ανακαίνισε πρόσφατα το γραφείο Neiheiser Argyros. Σχεδιασμένη αρχικά από τον Νίκο Χατζημιχάλη τη δεκαετία του 1970, η κατοικία ήταν χώρος παραθερισμού της οικογένειας της Χριστίνας Αργυρού, συνιδρύτριας του αρχιτεκτονικού γραφείου, αφού ανήκε στους θείους της. «Το σπίτι αυτό το έζησα πολύ στα πρώτα τη χρόνια, πριν γίνει από εμάς η ανακαίνιση», αναφέρει η αρχιτεκτόνισσα. «Όλους τους καλοκαιρινούς μήνες ήταν πάντα ανοιχτό. Τα τελευταία 10-15 χρόνια όμως κανείς δεν το κατοικούσε. Είχε πολλές ανάγκες για ανακαίνιση, και αισθητικές αλλά και στατικές: είχαν υποχωρήσει τα θεμέλια, είχαν πέσει κάποιοι τοίχοι... Οπότε πέρα από τις παρεμβάσεις που κάναμε για να ανοίξουμε το σπίτι προς τον περίγυρό του, ήταν και μια σειρά από εργασίες που έπρεπε να γίνουν για να καταστεί ξανά ασφαλές και κατοικήσιμο».

Τοποθετημένη επί του παράκτιου μετώπου του Ευβοϊκού, η κατοικία είναι κατασκευασμένη από ανεπίχριστο σκυρόδεμα, και αποτελείται από έναν ορθογώνιο κεντρικό όγκο και δύο πλαϊνές, υπόσκαφες πτέρυγες. Ο κεντρικός όγκος προβάλλει κάθετα από το υπόσκαφο μέρος προς το νερό, με κύριο χαρακτηριστικό του τα αψιδωτά ταβάνια στον πάνω όροφο. Η ανακαίνιση των Neiheiser Argyros, η οποία ολοκληρώθηκε το καλοκαίρι του 2021, περιέλαβε και μορφολογικές παρεμβάσεις, σε μια προσπάθεια να αποκτήσει η κατοικία καλύτερη σχέση με το περιβάλλον της. «Παλαιότερα το σπίτι είχε μία κατεύθυνση: κοιτούσε τη θάλασσα», εξηγεί η Χριστίνα Αργυρού. «Στην ανακαίνιση, κάναμε πολλά ανοίγματα στα πλαϊνά του κτηρίου, τόσο μπροστά, προς τη θάλασσα, αλλά και προς τα πίσω, όπου υπάρχει έντονη φύτευση με πεύκα, για να έχει κανείς μια αίσθηση όλου του οικοπέδου».

Ο κεντρικός όγκος του κτηρίου φιλοξενεί τους χώρους διημέρευσης και δύο υπνοδωμάτια, ενώ στις πλαϊνές πτέρυγες, οι οποίες έμεναν αναξιοποίητες μέχρι και την ανακαίνιση, τοποθετήθηκαν επιπλέον χώροι ύπνου. Στον πρώτο όροφο υπάρχει μία μεγάλη κουζίνα και το κυρίως καθιστικό, με τις αψίδες της οροφής να καδράρουν το τοπίο. Μία εσωτερική σκάλα οδηγεί στον κάτω όροφο, όπου υπάρχει μία μικρότερη κουζίνα και ένα μικρό καθιστικό. Μέσω μεγάλων ανοιγμάτων, αυτό προεκτείνεται προς τα έξω και συνδέεται με μία μεγάλη εξωτερική τραπεζαρία και τον κήπο. Επειδή η κατοικία χρησιμοποιείται κυρίως το καλοκαίρι, τα δωμάτια είναι πολύ μικρά. Η γεωμετρία του κτηρίου επέτρεψε τη δημιουργία πολλών εξωτερικών χώρων σε διαφορετικά σημεία: κάτω από πέργκολες, στον εξώστη του πρώτου ορόφου, στις φυτεμένες ταράτσες των υπνοδωματίων, γύρω από την πισίνα που τοποθετήθηκε στην άκρη του οικοπέδου, κάτω από τα πεύκα. Μία ανεμόσκαλα που οδηγεί από το ισόγειο στον εξώστη του πρώτου ορόφου, ενισχύει την κίνηση στους εξωτερικούς χώρους της κατοικίας. Τον χειμώνα, η ζωή περιορίζεται στο εσωτερικό, γύρω από το τζάκι του πρώτου ορόφου.

Συνολικά, το υπάρχον κτήριο «απορροφάται» από την ανακαίνιση, δεδομένου ότι οι προσθήκες και προεκτάσεις δεν είναι εμφανείς. «Κάποιος που βλέπει το σπίτι σήμερα, δεν καταλαβαίνει ότι έχει επεκταθεί πρόσφατα», επισημαίνει η Χριστίνα Αργυρού. «Όλα τα νέα στοιχεία έχουν εναρμονιστεί με τα υφιστάμενα, όπως το τούβλο στα υπνοδωμάτια και τα ξύλινα κουφώματα. Τοποθετήσαμε νέο μωσαϊκό στα δάπεδα, με άσπρη ψηφίδα σε απαλό ροζ φόντο, για να δημιουργήσουμε μια συνέχεια ανάμεσα στο εσωτερικό και το εξωτερικό. Κάτι άλλο που κάναμε με τα πλαϊνά ανοίγματα, ήταν ότι στα σημεία που είχε πέσει κάποιος τοίχος ή υπήρχαν τομές στα τούβλα, αφήσαμε αυτά τα στοιχεία εμφανή. Η άγρια υφή που έχουν τα σημεία αυτά, συνδυάζεται με στοιχεία που έχουν πιο εκλεπτυσμένο φινιρίσμα, όπως τα εσωτερικά ξυλουργικά».

Σχεδόν όλα τα υπνοδωμάτια έχουν μεγάλα ανοίγματα προς τον κήπο, κάτι που κάνει την απομόνωσή τους σχεδόν αδύνατη. «Θα έλεγα ότι η ιδιωτικότητα δεν ήταν προτεραιότητα», αναφέρει η Χριστίνα Αργυρού. «Η οικειότητα μεταξύ των ανθρώπων που μένουν εδώ είναι προϋπόθεση για τη χρήση του κτηρίου». Σε ορισμένα σημεία, η ίδια η βλάστηση βοήθησε στον διαχωρισμό των υπνοδωματίων. Σε συνεργασία με την Έλλη Παγκάλου, διαμορφώθηκαν κήποι με τρόπο που επιτρέπουν την απρόσκοπτη θέα προς τη θάλασσα. Οι ελιές που υπήρχαν διάσπαρτες στο οικοπέδο μεταφέρθηκαν πίσω από το σπίτι, και όλος ο μπροστινός χώρος καλύφθηκε με χλοοτάπητα. Μπροστά από τα υπνοδωμάτια φυτεύτηκαν σειρές από αγρωστώδη φυτά (Pennisetum), δημιουργώντας ένα διακριτικό παραπέτασμα ανάμεσα στον κήπο και το εσωτερικό. Τα μεγάλα πεύκα ρίχνουν ενδιαφέρουσες σκιές στον κήπο, οι οποίες μετακινούνται κατά τη διάρκεια της ημέρας. Μαζί τους, και η δραστηριότητα των παραθεριστών στον κήπο.

Με την ανακαίνιση και επανάχρηση της κατοικίας, η Χριστίνα Αργυρού επιστρέφει με κάποιο τρόπο στο παρελθόν. «Προσωπικά, είναι σαν να έχω παράλληλες ζωές σε αυτό το σπίτι: είναι οι αναμνήσεις από την παιδική μου ηλικία, με τη θεία και τον θείο μου, οι οποίοι δεν βρίσκονται πια στη ζωή, και τώρα η εμπειρία του να είμαι ξανά εκεί, με τη δική μου οικογένεια, με τα παιδιά μου.

